

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14C/97/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116205698
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8116205698.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: L. Č., S.. XX.XX.XXXX, N. M. XXX XX P. XX, právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o. so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 47 234679 v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 229,37 EUR takto

rozhodol:

I. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 229,37 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 08.04.2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

II. v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

III. p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou súdu podanou dňa 21.03.2016 navrhla žalobkyňa, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 229,37 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia a nahradiť trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

V rámci žaloby poukázala na to, že na základe zmluvy zo dňa 09.08.2017 jej bola poskytnutá pôžička vo výške 45.000,- Sk, ktorú sa zaviazala splatiť v 72 splátkach po 1.399,- Sk mesačne s tým, že celková suma pôžičky predstavuje 100.708,- Sk a RPMN 36,50 %. Vzhľadom na to, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to: sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. a/), ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g/). Správna výška RPMN vypočítaná podľa údajov uvedených v zmluve je 36,54 % a údaj uvedený v zmluve vo výške 36,50 % je nesprávny. Vyššie uvedené náležitosti v zmluve o úvere absentujú, resp. sú uvedené nesprávne (RPMN). Žalobkyňa taktiež poukázala na to, že podľa § 4 ods. 5 cit. zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Bezdôvodné obohatenie predstavuje rozdiel medzi platbami žalobkyne vo výške 1.723,10 EUR a výškou úveru vo výške 1.493,73 EUR, teda v sume 229,37 EUR. Zo žaloby zároveň vyplýva, že žalobkyňa sa o tom, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil dozvedela od Združenia na ochranu občana HOOS v novembri roku 2015, o čom súdu predložil prehlásenie Združenia HOOS zo dňa 21.01.2016. Ohľadom objektívnej premlčacej lehoty poukázala žalobkyňa na to, že súdy opakovane posúdili konanie dodávateľov, ktoré porušujú spotrebiteľské právo ako úmyselné

konanie, vedúce k ich bezdôvodnému obohateniu na úkor spotrebiteľov, čo má za následok 10-ročnú objektívnu premlčaciu lehotu. V tejto súvislosti citovala časť rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/72/2014.

2. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia k žalobe poukázal na to, že platby žalobkyne prijímal oprávnené, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy v súlade s riadne dohodnutými úverovými podmienkami. Uviedol, že žalobkyni nemohla, ani doposiaľ nevznikla, žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo k naplneniu ani jednej z podmienok uvedených v ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Zároveň uviedol, že posúdenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov len samotnou žalobkyňou bez ďalšieho, nemôže mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia a takéto posúdenie nie je spôsobilé nahradiť rozhodnutie súdu, preto žalovaný považuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neopodstatnený. Ak by však súd napriek uvedenému dospel k záveru, že žalobkyni vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, vznáša žalovaný námietku premlčania. Žalovaný taktiež poukázal na to, že rešpektuje spotrebiteľské normy, avšak poukazuje na to, že v oblasti spotrebiteľského práva nie sú jednotné výklady jednotlivých ustanovení právnych predpisov ani zo strany súdov. Kým v jednom konaní súd vyhodnotí spôsob uvedenia obligatórnych náležitostí za súladný so zákonom, v inom konaní ho považuje za nepostačujúci. Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje, preto sa pri skúmaní úmyslu konajúcej osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v trestnom práve. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ale aby bolo nutné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Žalobkyňa žiadne dôkazy preukazujúce úmyselné konanie žalovaného za účelom získania bezdôvodného obohatenia neoznačila. Úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne nemožno vyvodiť len z tej skutočnosti, že žalovaný nevedel do úverovej zmluvy náležitosti, ktoré podľa zákona v nej mali byť (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/847/2014-104 zo dňa 16.09.2015). Žalobkyňa v rámci svojej dôkaznej povinnosti nenavrhol vykonať žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali jej tvrdenie, že v danom prípade získal žalovaný bezdôvodné obohatenie úmyselne, čo znamená, že neuniesla dôkazné bremeno. Ak nie sú splnené podmienky na desaťročnú premlčaciu dobu, platí trojročná objektívna premlčacia doba. Objektívna premlčacia doba plynie odo dňa, keď došlo k reálnemu získaniu bezdôvodného obohatenia, z čoho vyplýva, že objektívna doba vždy začne plynúť skôr a je rozpoznatelná na základe skutkových okolností. Zároveň je dôležité podotknúť, že subjektívna premlčacia doba musí plynúť v rámci objektívnej doby, ktorú nemožno prekročiť. Nie je možné domáhať sa svojho nároku po márnom uplynutí objektívnej doby a odvolávať sa na neuplynúcu dvojročnú subjektívnu dobu. Žalobkyňa na základe úverovej zmluvy č. 3708015084 čerpala úver vo výške 1.493,73 EUR, ktorý následne splácala v období od 17.09.2007 do 16.05.2008, kedy zaplatila poslednú splátku a zmluva sa od tohto dátumu eviduje ako ukončená, o čom bolo žalobkyni zaslané aj oznámenie zo dňa 06.05.2008. Pri posúdení premlčania nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, žalovaný vychádzal zo žaloby, konkrétne z pečiatky Okresného súdu Prešov, z ktorej vyplýva, že žaloba došla súdu dňa 21.03.2016. Aplikujúc trojročnú premlčaciu lehotu v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy č. 3708015081, ktorý si uplatňuje pred lehotou 21.03.2013, je premlčaný. Po dátume 16.05.2008 žalobkyňa nevykonala žiadnu úhradu, zmluva bola od roku 2008 ukončená a preto je nárok žalobkyne nedôvodný. Žalovaný taktiež uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch účinných v čase uzavretia zmluvy sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou jedine prípad neuvedenia RPMN, ktorá je v zmluve uvedená v správnej výške. Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol žalovaný žalobu zamietnuť.

3. Právny zástupca žalovaného v rámci prednesu na pojednávaní konanom dňa 12.01.2018 poukázal tiež na to, že nesprávna výška RPMN je otázkou hmotného práva a nemá sa dokazovať, pričom výpočet žalobkyne, ktorý bol predložený do súdneho spisu nie je správny z dôvodu nesprávneho zaokrúhľovania poskytnutého úveru resp. splátok úveru, pričom úprava účinná v čase uzavretia zmluvy dovoľovala uvedenie RPMN so zaokrúhlením na jedno desiatinné miesto. K otázke uvedenia úroku v zmluve uviedol, že v zmluve je uvedená celková suma, ktorú mala žalobkyňa uhradiť, pričom v tejto sume je zahrnutý aj úrok. Rozklad splátok na istinu, úrok a poplatky v čase uzavretia zmluvy nemal za následok to, že úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež uviedol, že pre posúdenie počiatku plynutia

premlčacej lehoty nie je významná vedomosť o právnom posúdení veci, ale o skutkových okolnostiach (NS SR, sp. zn. 1Cdo/67/2011).

4. Zo zmluvy uzavretej stranami sporu dňa 09.08.2007 vyplývajú údaje tak, ako ich uviedla žalobkyňa v žalobe. Prílohou žaloby sú taktiež kópie poštových poukázok ako aj prehľad splácania predmetného úveru, z ktorých vyplýva, že úver bol predčasne splatený dňa 14.05.2008.

5. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov zo dňa 21.01.2016 vyplýva, že do sídla združenia sa v mesiaci november roku 2015 dostavila žalobkyňa, kde bola informovaná o tom, že je potrebné predložiť všetky podklady, po predložení ktorých ju informovali o náležitostiach spotrebiteľských zmlúv, o neprimeraných odplatách a úrokoch za úvery, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, o rozhodnutiach súdneho dvora týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a o smernici Rady EHS 93/2013.

6. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech, získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

7. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

8. Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol rozsudkom zo dňa 12.01.2018 tak, že žalobu z dôvodu premlčania uplatneného nároku zamietol. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, pričom Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 21.08.2018 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia okrem iného poukázal na to, že:

Zo základného gramatického výkladu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákon č. 258/2001 Z. z. zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy je zrejmé, že požiadavka na to, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola ako náležitosť uvedená výška, počet a termíny splátok sa vzťahuje ako k istine, tak k úrokom, tak aj k iným poplatkom. Je tomu tak preto, aby spotrebiteľ vopred vedel, aká časť splátky sa započíta na istinu, úrok a na poplatok a aby nedochádzalo k tomu, aby si veriteľ započítaval splátky najprv na úroky, poplatky prípadne iné sankcie a až následne na istinu a aby takýmto spôsobom neprichádzalo k neprimeranému zadlžovaniu spotrebiteľov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi účastníkmi nie je uvedená náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to výška, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, bolo potom nevyhnutné predmetnú zmluvu o úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o splátkovom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), ktorej uvedenie a uvedenie predpokladov na jej výpočet má za následok, že tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. Zároveň uvedenie všetkých predpokladov výpočtu RPMN umožňuje tak spotrebiteľovi ako aj súdu zistiť, na základe čoho dospel veriteľ (dodávateľ) k výsledku o konečnej výške RPMN, a či je výpočet RPMN správny, nakoľko aj nesprávne uvedenie RPMN zo strany dodávateľa (veriteľa) je klamaním spotrebiteľa

a hľadá sa na neho, akoby RPMN nebolo uvedené (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/230/2014 zo dňa 19.11.2015).

Napriek tomu, že výška úrokov pri poskytnutí úveru nie je stanovená a úroky sú predmetom voľného zmluvného dojednaní medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, táto skutočnosť neznamená, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Otázky neprimeraných úrokov sa dotýkajú aj právoplatné rozsudky vo veciach tunajšieho súdu (porov. rozsudok vo veci 16Co 97/2016 alebo 3Co/151/2013, v ktorom súd konštatoval cit. „Pri nebankových spoločnostiach sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100% oproti priemeru bánk“).

V tomto smere môže mať relevanciu otázka, či nešlo o zneužitie finančnej tiesne žalobkyne, keďže v spise sa spomínajú viaceré úvery. To, že je človek nebonitný, v tiesni a kedy mu bankový dom môže odmietnuť poskytnúť úver, neopravňuje nebankové subjekty k zneužívaniu takejto ťaživej situácie a k neprimeraným podmienkam (porov. NS ČR 21Cdo 1484/2004, tiež rozsudok tunajšieho súdu vo veci 16 Co 97/2016).

Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slova „vedieť mal a mohol“ pritom obsahuje v iných prípadoch, no na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil.

Existuje preto obava, že nedôsledným výkladom zákonného termínu „dozvie“, sa potiera rozdiel medzi objektívnou a subjektívnou dobou. Najzávažnejšie negatívne následky by nastali v prípade rozumovo menej vyspelých osôb, ktorým by sa nanútila povinnosť poznať aplikáciu práva bez ohľadu na úroveň ich mysle.

Inými slovami povedané, nemožno prikázať všetkým bez rozdielu úrovne mysle byť „advokátom“, aj keď ani u advokátov nemožno vylúčiť, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedia až s odstupom času po vykonaní plnenia.

Relevanciu má teda to, od kedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala a nie že plnila. Z nateraz zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobkyňa mala viacero úverov (č. I. 9), že mala pochybnosti o korektnosti úveru a že s odstupom času po tom ako zaplatila sporné úroky, jej Združenie na podklade jej žiadosti poskytlo informácie o náležitostiach takýchto zmlúv a o rozhodnutiach súdov.

Ako vyplýva z početných rozhodnutí súdov, pre začiatok plynutia subjektívnej doby je rozhodujúce poznanie skutkových okolností (ani nie tak právneho posúdenia), no okolností nie zo zmluvy, ale okolností z porušenia práva, v danom prípade z bezdôvodného obohatenia (okolnosť, že došlo k porušeniu zákona, o výške bezdôvodného obohatenia a príčinnej súvislosti medzi prvými dvoma okolnosťami). Zdá sa teda, že nepostačujú pochybnosti, ale „dozvedenie“ sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia.

Ak z dokazovania nevyplývajú nové skutočnosti, zdá sa, že žalobkyňa sa dozvedela o tom, že plniť nemala až s odstupom času, a do úvahy prichádza podanie informácií Združením. Z rozsudku nie je celkom jasné, či pochybnosti na strane žalobkyne už v čase plnenia považoval súd prvej inštancie za rozhodujúce pre začiatok plynutia subjektívnej doby. Bez ohľadu na to, odvolací súd tento názor nezdiera.

Vo vzťahu k objektívnej premlčacej lehote, odvolací súd uvádza, že objektívna premlčacia doba je upravená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom uvedené ustanovenie rozlišuje objektívnu premlčaciu dobu 3-ročnú a v prípade, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie upravuje 10-ročnú premlčaciu dobu, ktorá začína plynúť odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo.

Vo vzťahu k plynutiu objektívnej premlčacej doby odvolací súd uvádza, že v danom prípade má za to, že objektívna premlčacia doba je 10 ročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného považuje súd za úmyselné. Je dôvodné predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením výšky úrokov z úveru a poplatkov priamo v zmluvách o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j.

že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobkyne) žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený (dolus indirectus, tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.1.2013, sp. zn. 2Co 9/2012). Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ).

Pre začiatok plynutia 3 ročnej, príp. 10 ročnej objektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodný okamih, kedy bezdôvodné obohatenie skutočne (fakticky) vzniklo. Bezdôvodné obohatenie získaním plnenia bez právneho dôvodu vzniká samotným prijatím plnenia. Vtedy tiež začne plynúť objektívna premlčacia doba (rozhodnutie NS ČR z 14.08.2007, sp. zn. 30 Cdo 2758/2006).

9. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

10. Na základe pokynu odvolacieho súdu, súd vypočul žalobkyňu, ktorá uviedla, že prvýkrát sa dozvedela o tom, že by mohla uplatniť nárok, ktorý je predmetom tejto žaloby začiatkom januára roku 2016, konkrétne od Združenia HOOS, pričom p. Mikitová jej povedala, že v zmluve nie sú nijaké percentá a že to môže vymáhať. V súvislosti s prehlásením Združenia HOOS uviedla, že do združenia sa síce dostavila v mesiaci november roku 2015, ale v januári roku 2016 ju p. Mikitová informovala o tom, že môže vymáhať bezdôvodné obohatenie.

11. V súvislosti o bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, ako aj aplikáciou 10 ročnej objektívnej premlčacej lehoty na tento prípad, súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie odvolacieho súdu. Navyše prvostupňový súd poukazuje na to, že podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok a poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V danej zmluve nie je uvedený žiaden úrok, ani poplatky, preto tieto nemohol žalovaný požadovať, a tieto platby sú teda bezdôvodným obohatením žalovaného.

12. V súvislosti s počiatkom plynutia subjektívnej premlčacej lehoty súd vypočul samotnú žalobkyňu, ktorá sa jednoznačne vyjadrila, že prvýkrát sa o možnosti vymáhať bezdôvodné obohatenie dozvedela v januári roku 2016, pričom združenie navštívila v novembri roku 2015, ale o skutočnosti, že môže vymáhať bezdôvodné obohatenie ju pracovníčka združenia informovala v januári 2016 a žaloba v tejto veci bola podaná 21.03.2016, preto nárok nie je premlčaný z dôvodu uplynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty. V súvislosti s plynutím tejto lehoty súd poukazuje na to, že podstatná je preukázaná, teda reálna vedomosť žalobkyne o možnosti vymáhať bezdôvodné obohatenie, čo v danom prípade predstavuje január roku 2016.

13. V súvislosti s výškou uplatneného nároku súd poukazuje na to, že žalobkyňa súdu predložila doklady preukazujúce jednotlivé úhrady, pričom žalovaný ani nenamietal výšku uplatneného nároku, preto ju súd považoval za nespornú a priznal žalobkyňi ňou uplatnenú sumu 229,37 EUR, čo predstavuje rozdiel medzi žalobkyňou realizovanými platbami vo výške 1.723,10 EUR a výškou úveru vo výške 1.493,73 EUR. Súd tento nárok priznal spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania, teda nie s 8,05 % - tným ročným úrokom z omeškania tak, ako si to uplatnila žalobkyňa, keďže sa jedná o samostatný nárok z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a žalovaný sa dostal do omeškania až nasledujúcim dňom po doručení žaloby, teda v danom prípade 08.04.2016, preto súd žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania nad sadzbu 5 % ročne zamietol a žalobkyňi priznal sumu 229,37 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 08.04.2016 do zaplatenia.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení a úspešnej žalobkyni, ktorá mala neúspech iba v nepatrnej časti ohľadom príslušenstva uplatnenej pohľadávky, priznal nárok voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).